

Bornova Tren İstasyonu

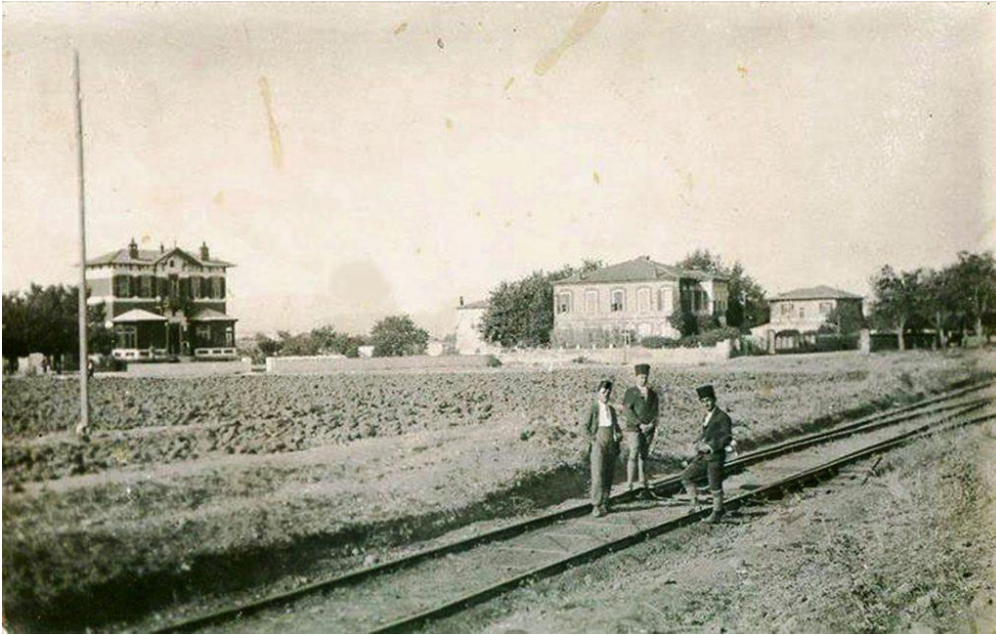
20 yy başlarında Bornova Tren istasyonu

20 yy. başları. Bornova Tren İstasyonu

1920'li yıllar... Bornova Tren İstasyonu

1920'li Yıllar Bornova Tren İstasyonu civarı. Solda görünen bina Bardisbanian Köşkü, Sağdaki küçük bina Bugün İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekanlık Binası. Ortada görünen büyük bina günümüzde artık yok.

1937 Bornova Ortaokulu Öğrencileri bir gezi sırasında Bornova Treni'nde

1937 yılı. Bornova Tren İstasyonu'n da asker sevkiyatı

1940'lı yıllar Bornova Tren İstasyonu

1960'lı yıllar. Bornova Tren İstasyonu

Sabahları işyerlerine yetişmek için Mahfelden Bornova Tren İstasyonu'na doğru aceleyle yetişmeye çalışan kadınlar.

1960 Bornova Tren İstasyonu (Hüseyin Moroğlu arşivi)

1960 . Bornova Tren İstasyonu. (Hüseyin Moroğlu arşividir)

Günümüzün Bornova'sında raylı sistem

Cemal Bilgi, Ağabeyiyle birlikte düdüğ ve fırlıdak sattığı günlerin üzerinden 75 yıl geçtikten sonra yeniden Bornova’da eski Tren İstasyonu’nda

ARŞİV: ALTAN ALTIN

BORNOVA TREN İSTASYONU...

Sokaklarda otomobillerin, belediye otobüslerinin değil at arabalarının, karaçoların hüküm sürdüğü, yerin altında metroların dolaşmadığı başka zamanlardı...

1865 yılında Padişah Abdülaziz döneminde açıldı ve o günden sonra İzmir ile Bornova’yı birbirine bağlayan en kolay yol oldu trenler... Bornova için büyük konfordu.

Makinistin şimendifer düdüğünün ipini her çekişinde bu ses Bornova’nın her yerinde duyulur, kalkışa yetişmek için sokakları bir başka telaş kaplardı...

Okuluna giden çocuklar,meyankökü fabrikasına, tütün ve incir işletmelerine giden erkekli kadınlı işçiler, vilayette işi olanlar, bayramlık, çeyizlik almak için Kemeraltı’na gidenler koşar adımlarla mahfelden istasyona doğru az sonra kalkacak olan trene yetişmeye çalışırlardı.

Bir gün önce yarım kalan sohbetler yine istasyonda kaldığı yerden devam eder, ya da uzun zamandır birbirini görmeyen ahabplar istasyon sayesinde hasret giderirlerdi.

Bornova Tren İstasyonu hayatın vazgeçilmez bir parçasıydı...

Bir insanın hayatta yaşabileceği pek çok olayın ve her türlü anının ortağı ve sahnesi oldu...

Cemal Bilgi şimdi 83 yaşında. Susuz Dede’deki evinin penceresinden bakarken, 75 sene öncesinin Bornova tren istasyonunu sanki az önce vagonun inmişçesine berrak bir hafıza ile şöyle anlatıyor: “Yedi ya da sekiz yaşlarındaydım, Rahmetli İsmail ağabeyimle birlikte o zamanlarda oturduğumuz İkiçeşmelik’teki evimizden çıkar elimizdeki çantalarla nefes nefese Basmane Garı’na, oradan da

Bornova treniyle Bornova'ya gelirdik... Çocuk dünyamızda farklı bir yerdi Bornova ... Trenden iner inmez çantalarımızı açar, ben evde yaptığımız fırıldakları, İsmail ağabeyim de babamdan öğrenerek yaptığı düdüklere satardık Bornova tren istasyonunda...

” Fırıldak yüz paraya, vurdu karaya,gitti Ankarayaaaa”...

Rahmetli ağabeyim “öyle bağırma, ayıp” diyerek kızardı bana...

Şimdi gülüyoruz...

Tam 75 sene önceydi... O zamanlar her yerde çoktular ama Bornova İstasyonu'ndaki fötr şapkalı takım elbiseli bey sayısı daha fazla gibi gelirdi bana... Ara sıra süslü süslü şapkalı kadınlar inerdi vagonlardan... Etraflarına güzel kokular saçarak...

Çok uzun zaman...Sanki bir başka hayata ait yaşanmışlıkları hatırlar gibi oluyor insan...”

Cemal Bilgi'nin fırıldak sattığı yıllardan sonra 40 yıl daha nice Bornovalıyı İzmir'e götürdü, Bornova'ya geri getirdi....

Ama sonra zaman değişti, hüküm otomobillerin, metroların eline geçti...

Raylar yerin üstünden yerin altına indi...

Yüz yılı aşkın zaman hayatın merkezi olan istasyon binası iş dönüşünde tütün kokan kadınları, fötr şapkalı adamları özler olmuştu...

Zaman değişmişti artık...Bornova Tren istasyonu da olanları anlarmış gibi,yine etrafında insanların cıvıldaacağı günleri sabırla bekledi... Ayakta kaldı...

Gün geldi; Bornova Tren İstasyonu binası kafe oldu...

Yarın belki de başka bir amaca hizmet edecek...

Can yoldaşı trenler istasyon binasının gözü önünde olmasa da altından geçen metronun uğultusu bile ona geçmiş yüzyılı hatırlatmaya ve mutlu etmeye devam edecek...